



مرکز مدیریت حوزه های علمیه خاوران

مدرسه علمیه ی الزهرا (س) شهرستان قروه

عنوان تحقیق:

رابطه ی گناه با بیماری های جسمی

گرد آورنده: آرزو ناظمی

استاد مربوطه: خانم نسرین اسد بیگی

زمستان ۱۳۹۳





مرکز مدیریت حوزه های علمیه خواران

مدرسه علمیه ی الزهرا (س) شهرستان قروه

عنوان تحقیق:

رابطه ی گناه با بیماری های جسمی

گرد آورنده: آرزو ناظمی

استاد مربوطه: خانم نسرین اسد بیگی

زمستان ۱۳۹۳

تحمیدیه:

خدایی را ستایش می کنم که با یگانگی اش بلند مرتبه است و با آن که یکتاست از ما به همه نزدیکتر است ... و بر همه چیز داناست ...

بر کارهای پنهان آگاه است و از قلب ها باخبر ... او را در سختی و گرفتاری، در آرامش و آسایش حمد و سپاس می گویم. به او و به فرشتگان او و کتاب های آسمانی اش و پیامبرانش ایمان دارم و گوش به فرمان او هستم و کاری را که خشنودش می کند، می کنم و تسلیم خدای خود هستم.

تقدیم:

این مقاله را با فروتنی هدیه می کنم به روح شهدای گمنام شهر دزج که به من اخلاص و همت در عمل آموختند.

روح با جسم نیز قطعاً همان تأثیرات منفی را بر جسم نیز خواهد گذاشت اکنون به چند تا از این رذایل اخلاقی که دارای تأثیرات و گاهی آسیب های جدی بر روی جسم و روان فرد است اشاره می کنیم:

(۱) خشم و استعمال مواد مخدر در مواردی می تواند باعث ایجاد مرض قند، نازایی، حواس پرتی شود.

(۲) انتقاد کردن مداوم باعث ایجاد «رمتیسم» می شود چون افکار ناشی از بدبینی و ناهماهنگی خود را مسموم می کنند و این سموم بر مفاصل رسوب می کند.^۱

۳- حسد و نفرت و کدورت و وحشت در سلول ها رشد کاذب یعنی «سرطان» را پدید می آورند و اصولاً هر مرضی ناشی از افکار ذهنی ناآرام است.^۲

۴- نگرانی و فشار های روانی، اضطراب ها، موجب اختلال در کار کبد شده و نهایتاً کبد نمی تواند به پاک کردن سموم از بدن پردازد در نتیجه سموم در بدن باقی مانده و باعث مشکلات فراوانی خواهد شد.^۳

۵- کینه و عدم گذشت و بخشش موجب ایجاد مولکول های نا منظم و مخرب در خون می شود.^۴

۶- وسواس باعث ایجاد اختلال در کار معده و در نتیجه ایجاد بیماری های گوارشی، پوستی، اعصاب و روان و در خیلی مواقع باعث ایجاد سلولهای سرطانی می شوند.^۵

۷- بیشتر بیماری های روانی به صدا اختصاص دارند و در میان علل بیماری های شغلی، ناشنوایی در ردیف دوم قرار دارد. افزایش روزافزون صدا که موجب آزار و اذیت افراد می شود خصوصاً به طور ناگهانی و غافلگیر کننده باشد موجب استرس ترس، هیجان می شود که باعث اختلالات دستگاه گوارش از جمله زخم معده، عصبی شدن معده و گاهی این استرس موجب پرخوری برای رفع استرس می شود. صدای آزار دهنده باعث تأثیر در حالت هوشیاری، توجه ارادی، ضبط حافظه و رفتار اجتماعی می شود. ایجاد این آلودگی صدا، باعث

^۱. کیمیای حقیقت، جلد ۱،

^۲. کیمیای حقیقت، جلد ۱،

^۳. همان، ص ۲۹۸.

^۴. همان، ص ۲۹۸.

^۵. همان، ص ۲۹۹.

افزایش فشارهای روانی، اختلالات در کارکرد بعضی از اعضای بدن بخصوص عصب در ناحیه مغز و گوش خواهد شد.^۱

آسیب های خود ارضایی

۱- ایجاد کم رویی ۲- ایجاد احساس حقارت در شخص مبتلا ۳- ریزش موی سر ۴- خستگی زودرس و ضعف عمومی بدن ۵- کم شدن قدرت بینایی ۶- کاهش قدرت بدنی که یکی از شایعترین آسیب های خود ارضایی است به طوری که فرد، کوچکترین فعالیتی زود خسته می شود ۶- احساس تنفر و غیر قابل تحمل بودن شخص مبتلا از نظر اطرافیان ۷- تحریک بیش از حد پروستات.^۲

^۱. فشار روانی، ص ۱۲۶ و ۱۲۷.

^۲. <http://www.google.com>.

نتیجه گیری

اگر توجه داشته باشیم که اکثر بیماری ها و امراض تجلّی جسمانی ذهن و روح بیمار است، پس آیا می توانیم جلوی بروز بیماری های درونی خود را بگیریم؟! در صورتی که بیماری های روحی و روانی بلافاصله و یا با گذشت اندک زمانی در جسم تجلّی می کند و تجسّم می یابند بنابراین اصل قانون عمل و عکس العمل هر رفتار با گفتار منفی از طرف انسان به خود او باز می گردد و در دراز مدت باعث عذاب روحی و در نتیجه بروز بیماری های جسمانی او می شود. اما چون این تأثیرات در بخش روح به دور از چشم حواس ها انجام می پذیرد، ما از آن ها غافل می مانیم و ناگهان متوجه می شویم که بیماری های مختلف چون سرطان، رماتیسم، و ... شده ایم و تنها از طریق ویتامین ها و مواد معدنی و ... به درمان آن می پردازیم، غافل از این که این بیماری ها متجسّم همان رفتار و گفتار مخرب است که نظم طبیعی روح و جسم ما را مختل کرده است. حتی افکار و اندیشه های ما نیز از قدرت خارق العاده برخوردارند و می توانند انرژی های منفی و مثبت را به سوی خود جلب کنند. هنگامی که تمایل داشته باشد انرژی منفی را بیش از انرژی مثبت جذب کند در نتیجه سیستم دفاعی بدن تضعیف می شود و کالبد جسمانی، دیگر یارای مقاومت و مصونیت در مقابل بیماری را ندارد این موضوع، آن هنگام بیش از پیش مصداق پیدا می کند که افکار منفی ما بر حول وجودمان بچرخد و نیت و تکبر آشکار می شود.^۱ و ذکر این نکته ضروریست که مطالبی که تاکنون در مورد ارتباط گناه و بیماری های جسمی بیان شده به وضوح در دیگران دیده نمی شود به این که دیگران بدان مبتلا می شوند و دارای درد و مرضی جسمی باشند آنها را متهم به گناه و معصیت و ظلم و ستم کنیم بلکه ما تنها بر اعمال و احوال خود بصیرت داریم نه اعمال و رفتار دیگران، همانطور که حق تعالی در این سوره می فرماید: «كَلَّا لَا وَزَرَ»^۲ انسان آگاه می داند که بیماری در ذهن ریشه دارد و برای شفای تن نخست باید روح یا نفس را شفا داد. شادی، غم، خشم، لذت، ایمنی و ترس و خجالت، امید، ناامیدی، از مواردی است که از نفس انسان نشأت می گیرد و پس بر جسم او

۱. آغوش نور، ص ۷۳ و ۷۴.

۲. سوره قیامت، آیه ی ۱۱.

پدیددار می شود. به دلیل اینکه حالات نفس تأثیری مستقیم بر جسم دارد مثلاً خوشی یا نا خوشی سخنانی که مردم می شنوند و اندیشه ی که بر خاطر آنها می گذرد بلا درنگ بر چهره آنان نمایان می شود. خشم صفرا، تحریک می کند و رنگ چهره را کبود می کند اما بالعکس غم و نا امیدی بر جسم به گونه ای است که آنرا سرد و ساکن «تنبل» می کند.^۱

بنابراین وقتی انسان بیمار می شود فرصتی می یابد تا ببیند که با جسم و روح خود چه کرده است تا از طریق در جهت درمان خود بکوشد، به همین دلیل بیماری نوعی شفا معرفی شده است.^۲

و همانطور گناه بر تکبر، انسانها و غفلتشان می افزاید، بیماری ها نیز به همان اندازه ما را متواضع و خاشع و آگاه می سازد.^۳

^۱. کیمیای حقیقت، جلد ۱، ص ۲۹۹.

^۲. ارشاد القلوب، ترجمه سلگی، جلد ۱، ص ۱۲۴.

^۳. کیمیای حقیقت، جلد ۱.

راهنمای منابع پژوهشی

- ۱- کیمیای حقیقت؛ مؤلف پیمان عارف کیا؛ تهران، نیاک، ۱۳۹۰.
- ۲- فشار روانی؛ سید اسحاق حسینی کوهساری؛ کانون اندیشه ی جوان، چاپ هفتم ۱۳۹۱.
- ۳- احکام موسیقی؛ سید مجتبی حسینی؛ دفتر نشر معارف، چاپ ششم، بهار ۱۳۸۸.
- ۴- در آغوش نور؛ بتی جین ایدی؛ ترجمه: فریده مهدوی دامغانی؛ انتشارات، ۱۳۸۶.
- ۵- ارشاد القلوب؛ دیلمی حسن بن محمد؛ ترجمه: سلگی، ۱۳۷۶.
- ۶- طب در قرآن کریم؛ دکتر عبدالحمید دّیاب؛ ترجمه کمال روحانی، ناشر آراس، تابستان ۱۳۸۹.
- ۷- قرآن کریم؛ آیت الله مکارم شیرازی؛ چاپ اول، تهران، خجسته ۱۳۸۲.
- ۸- اصول کافی؛ محمد بن یعقوب کلینی؛ تهران دارالکتب الاسلامیه، چاپ چهارم، ۱۳۶۵ ش.
- ۹- الحیاه؛ محمد رضا حکیمی؛ انتشارات دلیل ما؛ چاپ اول ۱۳۸۸ قم.
- ۱۰- بحارالانوار؛ محمد باقر مجلسی؛ بیروت، الوفاء ۱۴۰۳ ق.
- ۱۱- جامع السعادت؛ نراقی؛ محمد مهدی؛ قم: مؤسسه اسماعیلیان.
- ۱۲- فرهنگ لغت معین؛ محمد معین؛ عزیز الله علیزاده؛ انتشارات امیر کبیر، تهران، بی نا ۱۳۸۱.